

Hrytsenko A. P., Ukhmal O. M. Pedagogical conditions for the formation of information and communication competence of future history teachers in the process of professional training

The article considers the conditions of informational formation and communication competence of future history teachers in the process of professional training. Much attention is paid to the interpretation the idea of "pedagogical condition" in both native and foreign scientific communities. Using innovative technologies and multimedia technologies makes us to teach the new generation to perceive the information n quickly practically using knowledge, skills and abilities. Therefore, teaching in higher education is becoming more technological and involves not only computerization and gaming of the learning process, but also the creation and introduction of new forms of management of the whole process, which require new conditions, new research. Understanding and interpretation of the concepts "conditions", "factors", "pedagogical conditions" in pedagogical, social, philosophical, conceptual aspects. In our research we will talk about the circumstances, factors that are the basis, the driving force of pedagogical activities of future history teachers. Pedagogical conditions ensure the integrity of education and upbringing in the information and educational environment of educational institutions, which are dictated and determined by the requirements of society, time, country, meeting the demands of the labor market, promoting harmonious development, they create favorable opportunities and conditions for identifying its talents, formation of universal and professionally important qualities, taking into account the needs and key competencies. In our research, pedagogical conditions are understood as a set components of the educational process of higher education institutions related to the content, methods, organizational forms and nature of relations between participants in the educational process.

Key words: competence approach, information competence, information-communication competence, information-communication environment, pedagogical conditions, conditions, factors, innovative technologies.

УДК 796.011.3-057.87:005.591.6

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2022.85.16>

Дембіцька О. О., Гайдай С. І., Хансаліс Г. Л., Чайченко Н. Л.

ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Стаття є дослідженням специфіки застосування інноваційних технологій у процесі фізичного виховання студентської молоді. Одним з основних завдань держави в галузі освіти є турбота про здоров'я нації, виховання фізично здорового молодого покоління. Проте найактуальнішою проблемою у фізичному вихованні є низький рівень фізичного здоров'я та фізичної підготовленості студентів. Наявність низького рівня здоров'я та нестача системних знань із фізичної культури пов'язана з недостатнім професіоналізмом викладачів фізичної культури, яким необхідно володіти сучасними інноваційними технологіями навчання та активно застосовувати їх на практиці. Метою дослідження був аналіз особливостей застосування інноваційних технологій у процесі фізичного виховання студентської молоді. Зазначено, що інноваційна діяльність – це складний процес, який передбачає створення гнучкої обґрунтованої системи наукового забезпечення нововведень, враховує логіку та специфіку не лише нововведень, а й особливостей сприйняття, оцінки, взаємоадаптації елементів системи. Наголошено на тому, що інноваційні педагогічні технології підпорядковані конкретній меті, дають позитивний результат в умовах спільної роботи викладачів і студентів, спрямовані на впровадження нововведень у зміст, методи, форми та засоби навчально-виховної роботи. Наведено особливості, які характерні для інноваційних технологій та відрізняють їх від традиційного навчання. Окреслено одну з найважливіших проблем упровадження інноваційних технологій, що проявляється в неготовності сприйняття викладачами та студентами як нових організаційних форм проведення занять, так і нових нетрадиційних видів фізичних вправ. Зазначено, що використання в навчальному процесі таких нетрадиційних видів спорту, як йога, скандинавська ходьба, роуп-скіпінг, памп-аеробіка, слайд-аеробіка, фітбол-аеробіка, шейпінг, степ-аеробіка, стретчинг, капурейро, значно збільшить рівень рухової активності, що сприятиме веденню здорового способу життя.

Ключові слова: інноваційні технології, фізичне виховання, студентська молодь, нетрадиційні види спорту, інтеграційне навчання.

Одним з основних завдань держави в галузі освіти є турбота про здоров'я нації, виховання фізично здорового молодого покоління. На розв'язання проблем удосконалення системи фізичного виховання студентської молоді наголошують державні національні програми "Фізичне виховання – здоров'я нації", Закон України "Про фізичну культуру і спорт", Концепція виховання особистості в умовах розвитку української державності, Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті. Необхідність фундаменталізації, прогностичності, відкритості фізкультурної освіти окреслена в документах Міжнародного комітету освіти ЮНЕСКО, Всесвітньої охорони здоров'я, Ради Європи.

Проте найактуальнішою проблемою у фізичному вихованні залишається низький рівень фізичного здоров'я та фізичної підготовленості студентів. Так, лише 10–12% випускників одинадцятого класу (а отже, студентів першого курсу) є практично здоровими, натомість в інших спостерігаються різні відхилення у стані здоров'я [2, с. 30]. Крім того, студенти часто висловлюють негативне ставлення до занять фізичною

культурою. Це свідчить про те, що фізична культура як частина загальної культури особистості не сформована. Низький рівень фізичної підготовленості, нестача системних знань із фізичної культури пов'язана з недостатнім професіоналізмом викладачів фізичної культури, яким необхідно володіти сучасними інноваційними технологіями навчання та активно застосовувати їх на практиці.

На сьогодні не сформульовано стратегію розвитку інформаційного забезпечення у сфері фізкультурної освіти, що не дає змогу повною мірою використовувати новітні інформаційні технології в навчально-виховному та тренувальному процесі з фізичного виховання.

Отже, головною проблемою розвитку сучасного фізичного виховання студентів є велика кількість пережитків і стереотипів, які продовжують використовувати викладачі, через що, відповідно, не мають максимальної віддачі й ефекту.

Проблемою впровадження інноваційних технологій у процесі фізичного виховання студентської молоді займається велика кількість вітчизняних учених та педагогів, зокрема: Т. Базилюк, В. Гружевський, Т. Кожедуб, Н. Москаленко, А. Самошкіна, В. Сергієнко, Т. Сичова, С. Футорний та інші.

Мета дослідження – проаналізувати особливості застосування інноваційних технологій у процесі фізичного виховання студентської молоді.

Об'єктом дослідження є інноваційні технології у процесі фізичного виховання студентської молоді, а предметом – інноваційні технології.

Фізичний розвиток студентів є невід'ємною складовою частиною загального розвитку. Причому фізичні вправи допомагають укріпити та сформувати не лише фізично здорове тіло, а й сильний і міцний дух, стали індивідуальність.

Як визначає Т. Круцевич, мета фізкультурної освіти в закладі вищої освіти – задовольнити об'єктивну потребу студентів у засвоєнні системи спеціальних знань, набути професійно значимі вміння й навички, забезпечити гармонійний розвиток фізичних якостей.

Для вирішення поставленої мети доречним буде використання інноваційних технологій на заняттях із фізичного виховання студентів.

Інноваційна діяльність – це складний процес, який передбачає створення гнучкої обґрунтованої системи наукового забезпечення нововведень, враховує логіку та специфіку не лише нововведення, а й особливостей сприйняття, оцінки, взаємоадаптації елементів системи. Це сприяє більш оптимальному процесу реалізації. В основі технології забезпечення нововведень повинен лежати такий підхід до їх вивчення, у межах якого можливий одночасний розгляд різних сторін взаємодії, які більше впливають на успішність інноваційних процесів [7, с. 35].

Інноваційні технології покликані переводити інноваційні нововведення в систему норм, вказівок, засобів і прийомів, що забезпечують їх результативність та реалізацію на практиці в певний історичний час. Вони мають на меті поопераційне впровадження різних видів педагогічних нововведень, що викликають зміни у традиційному педагогічному процесі.

Інноваційні педагогічні технології підпорядковані конкретній меті, дають позитивний результат у разі спільної роботи педагогів (викладачів) та учнів (студентів), спрямовані на впровадження нововведень у зміст, методи, форми й засоби навчально-виховної роботи.

Фахівці зазначають, що інноваційним освітнім технологіям притаманні деякі особливості, які відрізняють їх від традиційного навчання, зокрема:

- ідейна новизна (реалізація в технології інноваційних ідей і підходів до навчання);
- наукова обґрунтованість;
- структурна цілісність (наявність постійного набору структурних елементів);
- творча відтворюваність (можливість внесення особистого досвіду в разі впровадження технології в масову педагогічну практику);
- оптимальність витрати сил і часу (як викладачами, так і студентами) [6, с. 7].

У процесі організації інноваційної діяльності необхідно пам'ятати про таке:

1) у педагогіці передається не досвід (технологія), а думка, виведена з досвіду;

2) “чужий” досвід викладач повинен “пропускати через себе” (через свою психіку, сформовані погляди, способи діяльності тощо) і виробляти власний метод, що найбільше відповідає рівню свого особистісного та професійного розвитку;

3) інноваційні ідеї мають бути чіткими, переконливими та адекватними реальним освітнім потребам людини й суспільства, вони повинні бути трансформовані в конкретні цілі, завдання та технології;

4) інновація має бути на озброєнні всіх (або більшості) членів викладацького колективу;

5) інноваційна діяльність повинна морально та матеріально стимулюватися, необхідне також правове забезпечення інноваційної діяльності;

6) у педагогічній діяльності важливі як результати, так і методи, а також засоби досягнення результатів.

Для студентів головною метою фізичного виховання є подальше покращення рівня фізичної культури, поглиблення знань про фізичну підготовленість, формування позитивного ставлення до систематичних занять фізичними вправами як спортивної, так і оздоровчої спрямованості.

Упровадження інноваційних технологій у навчальний процес також сприятиме підвищенню якості фізичного виховання. А якість фізичного виховання є важливим фактором покращення фізичної підготовленості та здоров'я студентів. Вона значною мірою залежить від змісту й форми проведення навчального процесу та повинна відповідати таким вимогам:

– забезпечення диференційованого підходу до студентів з урахуванням їхнього стану здоров'я, рівня фізичного розвитку, фізичної підготовленості, інтересів, мотивів та уподобань;

– дотримання якісних характеристик проведення занять (загальна й моторна щільність, відповідність пульсових режимів організму студентів спрямованості наданих завдань, величині, обсягам та інтенсивності фізичних навантажень заняття, досягнення оптимальної рухової активності всіх членів групи впродовж кожного заняття);

– навчальний процес із фізичного виховання має бути водночас тренувальним, тобто включати елементарні ознаки таких структурних компонентів, як мікроцикли, мезоцикли та великі цикли (у спрощеному вигляді) з переважним оздоровчим спрямуванням;

забезпечення освітньої спрямованості занять із фізичного виховання з наданням відповідного блоку інформації [5, с. 38].

Під час дослідження особливостей упровадження інноваційних технологій у практику фізичного виховання вищих навчальних закладів С. Недорубко та Л. Очередько зазначають, що безпосередня складність цього процесу виявляється в неготовності сприйняття нового викладачами та студентами. Їм важко сприймати нове з позицій своєї необізнаності та недовіри до різних “екзотичних” видів занять фізичними вправами. Більшості викладачів із великим досвідом роботи важко переглянути свої погляди на сучасну систему фізичного виховання студентів. У них сформувалася звичка до роботи за старими, упродовж багатьох років апробованими та перевіреними на практиці “шаблонами” [8, с. 20].

У практиці фізичного виховання студентів досить широкої популярності набувають різні інноваційні педагогічні технології: ігрові, технології навчання рухової діяльності, технології олімпійської освіти, суб'єктивна взаємодія, рейтингове оцінювання, самостійні заняття фізичними вправами, технології орієнтування студента на здоровий спосіб життя, сучасні фізкультурно-оздоровчі технології тощо.

У контексті досліджуваної проблеми варто вказати на той факт, що в межах традиційної організації фізичного виховання бракує можливостей для реалізації індивідуального підходу, який необхідний, оскільки йдеться про здоров'я молодих людей. Крім того, традиційна організація фізичного виховання не зорієнтована на можливість вибору студентом виду фізичної активності. Відсутність вибору не стимулює інтерес до занять. Тому для викладачів фізичного виховання дедалі актуальнішим стає питання запровадження нових методик, технологій організації занять фізичним вихованням, щоб привернути увагу студентів до збереження власного здоров'я та забезпечення необхідної рухової активності. До таких технологій можна віднести використання нетрадиційних видів спорту в навчальній практиці [1, с. 21].

Власний педагогічний досвід та активний зворотний зв'язок зі студентською молоддю під час проведення занять із фізичного виховання дав змогу виокремити нетрадиційні види спорту, які сприяють формуванню мотивації до спеціально організованої рухової активності. Це, зокрема, такі види вправ:

1. Йога – система, в основі якої лежать уміння та метод управління психікою і фізіологічними проявами організму людини. Заняття йогою поєднують у собі методи досягнення мистецтва напруження й розслаблення м'язів. “Асани” йоги – справжня складна техніка для контролю за тілом і концентрації уваги на ньому.

2. Скандинавська ходьба – високоефективний вид фізичної активності, у якому використовується певна методика заняття та техніка ходьби за допомогою спеціальних палиць. Скандинавська ходьба не вимагає великих енергетичних витрат, однак при цьому дає змогу задіяти більше м'язових груп, ніж класична ходьба.

3. Роуп-скіпінг – комбінації різноманітних стрибків, акробатичних і танцювальних елементів з однією чи двома скакалками. Програма є одним із найдоступніших та надзвичайно емоційних видів рухової активності, дає змогу ефективно впливати на важливі групи м'язів, зміцнювати серцево-судинну й дихальну системи, корегувати масу тіла, розвивати швидкісну витривалість, силові якості, спритність і координацію рухів [4, с. 164].

4. Памп-аеробіка – напрям танцювальної аеробіки з використанням спортивних снарядів (перекладини, мініштанги, гантелей, амортизаторів).

5. Фітбол-аеробіка – комплекс різноманітних рухів і статичних поз з опором на спеціальний м'яч. Можливість проведення аеробної частини заняття в положенні сидячи на поверхні м'яча має позитивний вплив на м'язи спини, нижніх і верхніх кінцівок, хребет та вестибулярний апарат.

6. Шейпінг – система фізкультурно-оздоровчих занять для дівчат, що спрямована на досягнення гармонійно розвинених форм тіла в поєднанні з високим рівнем рухової активності.

7. Степ-аеробіка – проведення занять із використанням степ-платформи. Музичний ритм організовує рухи, підвищує настрій тих, хто займається.

8. Стретчинг – це комплекс вправ для розтягування окремих частин тіла, спрямованих на поліпшення гнучкості та розвитку рухливості в суглобах, за якого чергуються напруга й розслаблення різних груп м'язів. У процесі організації м'язової діяльності стретчинг підвищує рухову активність, покращує рухливість суглобів, швидко відновлює здатність рухатися в разі травм і захворювань.

9) Капоєйра – система самооборони та нападу, сповнена плавних рухів, сальто, різних елементів акробатики й танцю. Вона ввібрала в себе безліч рухів з інших видів єдиноборств. Заняття капоєйро, як правило, проходять під музику та сприяють розвитку гнучкості, пластичності, сили й витривалості. Основний упор робиться на рухи ногами, тоді як руки слугують для опори, підсічок і захисту [3, с. 147].

Сьогодні у зв'язку з епідеміологічною ситуацією у світі досить актуальним стало інтерактивне навчання.

Інтерактивне навчання як метод навчання формується у формі занурення студентів у спілкування через діалог, вироблення навичок спільної діяльності. В інтерактивному навчанні студент є не пасивним об'єктом навчального процесу (слухачем і спостерігачем), а активним суб'єктом та учасником.

Найбільш популярними методами інтерактивного навчання, які залучають студентів в активний процес набуття й переробки знань, є круглі столи, дебати, мозкові штурми, дискусії.

Метою інтерактивного навчання є створення комфортних умов навчання, за яких студент відчуває свою успішність, інтелектуальну досконалість, що дає змогу зробити освітній процес більш продуктивним.

Організація занять фізичною культурою та спортом супроводжується як застосуванням сучасних і незвичних засобів підготовки (презентації, комп'ютерне тестування, проведення дистанційних олімпіад, використання Інтернету, залучення мережесуспільств), так і залученням цифрових матеріалів, використанням популярних сайтів, а також тренажерно-діагностичних стендів, модулів віртуальної реальності, автоматизованих систем контролю й управління тренувальним процесом.

Висновки. Таким чином, інноваційні технології фізичного виховання відповідають прогресивним тенденціям розвитку суспільства, якому потрібна не лише високоосвічена, а й здорова особистість як ключовий складник здорової нації. Саме тому застосування інноваційних технологій у процесі фізичного виховання студентської молоді в поєднанні з традиційними формами роботи сприятиме підвищенню мотивації до спеціально організованої рухової активності. А використання в навчальному процесі таких нетрадиційних видів спорту, як йога, скандинавська ходьба, роуп-скіпінг, памп-аеробіка, слайд-аеробіка, фітбол-аеробіка, шейпінг, степ-аеробіка, стретчинг, капоєйро, здатне значно підвищити рівень рухової активності, що сприятиме здоровому способу життя.

Використання інноваційних технологій на заняттях із фізичного виховання та в позаурочний час дає змогу викладачеві виконувати головну вимогу до сучасного заняття – проводити його в поєднанні з педагогічною спрямованістю на досягнення високого рівня компактності, динамічності, емоційності занять, що стимулюють активність та інтерес студентів до занять руховою активністю.

Використана література:

1. Біда О., Шевченко О., Кучай О. Інноваційні технології у фізичному вихованні і спорті. *Науковий Вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Серія "Педагогічні науки"*. 2018. № 3(62). Т. 2. С. 19–23.
2. Віняр М. Порівняльний аналіз показників фізичного розвитку школярів. *Перспективи, проблеми та наявні здобутки розвитку фізичної культури і спорту в Україні* : матеріали II Всеукраїнської електронної конференції. Вінниця : ВДПУ, 2019. С. 29–32.
3. Гринчук А., Чехівська Ю. Застосування інноваційних технологій як засобу підвищення мотивації студентів до занять фізичним вихованням. *Науковий вісник Мелітопольського державного педагогічного університету. Серія "Педагогіка"*. 2018. № 1. С. 145–150.
4. Інноваційні технології у фізичному вихованні школярів : навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / за ред. Н. Москаленко. Дніпропетровськ : Інновація, 2014. 332 с.
5. Інноваційні технології фізичного виховання студентів : навчальний посібник / за заг. ред. Ю. Вихляєва. Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2018. 543 с.
6. Кошелева О., Скрипченко І. Інноваційні технології в системі фізичного виховання студентів ЗВО : методичні рекомендації. Дніпро : Журфонд, 2021. 46 с.
7. Москаленко Н. Інноваційна діяльність у фізичному вихованні загальноосвітніх навчальних закладів. *Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві* : збірник наукових праць. 2015. № 4(55). С. 35–38.
8. Недорубко С., Очерedyк Л. Використання інноваційних технологій навчання в системі фізичного виховання студентів. *Інноваційна педагогіка*. 2019. Вип. 11. Т. 2. С. 19–22.

References:

1. Bida, O., Shevchenko, O., Kuchai, O. (2018). Innovatsiini tekhnolohii u fizychnomu vykhovanni i sporti [Innovative technologies in physical education and sports]. *Naukovyi Visnyk Mykolaivskoho natsionalnoho universytetu imeni V. O. Sukhomlynskoho. Seriiia "Pedahohichni nauky"*, no. 3(62), vol. 2, pp. 19–23 [in Ukrainian].
2. Viniar, M. (2019). Porivniialnyi analiz pokaznykiv fizychnoho rozvytku shkoliariv [Comparative analysis of physical development of schoolchildren]. *Proceedings of the II All-Ukrainian electronic conference "Perspektyvy, problemy ta naiavni zdotuky rozvytku fizychnoi kultury i sportu v Ukraini"*. Vinnytsia: VDPU, pp. 29–32 [in Ukrainian].
3. Hrynchuk, A., Chekhivska, Yu. (2018). Zastosuvannia innovatsiinykh tekhnolohii yak zasobu pidvyshchennia motyvatsii studentiv do zaniat fizychnym vykhovanniam [Application of innovative technologies as a means of increasing students' motivation to engage in physical education]. *Naukovyi visnyk Melitopolskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu. Seriiia "Pedahohika"*, no. 1, pp. 145–150 [in Ukrainian].
4. Moskalenko, N. (ed.) (2014). Innovatsiini tekhnolohii u fizychnomu vykhovanni shkoliariv: navchalnyi posibnyk [Innovative technologies in physical education of schoolchildren: tutorial]. Dnipropetrovsk: Innovatsiia, 332 p. [in Ukrainian].
5. Vykhliaiev, Yu. (ed.) (2018). Innovatsiini tekhnolohii fizychnoho vykhovannia studentiv: navchalnyi posibnyk [Innovative technologies of physical education of students: tutorial]. Kyiv: KPI im. Ihoria Sikorskoho, 543 p. [in Ukrainian].

6. Kosheleva, O., Skrypchenko, I. (2021). Innovatsiini tehnolohii v systemi fizychnoho vykhovannia studentiv ZVO: metodychni rekomendatsii [Innovative technologies in the system of physical education of students of ZVO: methodical recommendations]. Dnipro: Zhurfond, 46 p. [in Ukrainian].
7. Moskalenko, N. (2015). Innovatsiina diialnist u fizychnomu vykhovanni zahalnoosvitnikh navchalnykh zakladiv [Innovative activity in physical education of secondary schools]. *Fizyчне vykhovannia, sport i kultura zdorovia u suchasnomu suspilstvi: zbirnyk naukovykh prats*, no. 4(55), pp. 35–38 [in Ukrainian].
8. Nedorubko, S., Ocheredko, L. (2019). Vykorystannia innovatsiinykh tehnolohii navchannia v systemi fizychnoho vykhovannia studentiv [The use of innovative learning technologies in the system of physical education of students]. *Innovatsiina pedahohika*, no. 11, vol. 2, pp. 19–22 [in Ukrainian].

Dembitska O. O., Haidai S. I., Khapsalis H. L., Chaichenko N. L. Application of innovative technologies in the process of physical education of student youth

The article is a study of the specifics of the use of innovative technologies in the process of physical education of student youth. One of the main tasks of the state in the field of education is to take care of the health of the nation, to raise a physically healthy young generation. However, the most pressing problem in physical education is the low level of physical health and physical fitness of students. Therefore, there is an urgent need to improve the professionalism of physical education teachers and their mastery of modern innovative learning technologies and their active application in practice. The purpose of the study was to analyze the features of the application of innovative technologies in the process of physical education of student youth. It is noted that innovation is a complex process that involves the creation of a flexible reasonable system of scientific support of innovations, takes into account the logic and specifics not only of innovation, but also the peculiarities of perception, evaluation, and mutual adaptation of system elements. It is emphasized that innovative pedagogical technologies are subordinated to a specific goal, give a positive result in the joint work of teachers and students, aimed at introducing innovations in the content, methods, forms and means of educational work. Features that are characteristic of innovative technologies and distinguish them from traditional learning are presented. One of the most important problems of introduction of innovative technologies, which is shown in the unpreparedness of perception by teachers and students of both new organizational forms of carrying out employment, and new non-traditional kinds of physical exercises is outlined. It is noted that the use of non-traditional sports in the educational process will significantly increase the level of physical activity, which will promote a healthy lifestyle.

Key words: innovative technologies, physical education, student youth, non-traditional sports.

УДК 378;56/786;521

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2022.85.17>

Демянчук М. Р.

**ДИДАКТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ КУРСІВ “ОБСТЕЖЕННЯ ТА ОЦІНКА ЗДОРОВ’Я ЛЮДИНИ”
Й “МЕДИЧНА ТА СОЦІАЛЬНА РЕАБІЛІТАЦІЯ” У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНОЇ
КОМПЕТЕНТНОСТІ БАКАЛАВРІВ СЕСТРИНСЬКОЇ СПРАВИ**

Ефективний розвиток системи охорони здоров’я значною мірою залежить від якості професійної підготовки бакалаврів сестринської справи. Якість підготовки середніх медичних працівників є ключовою проблемою реформування системи охорони здоров’я та забезпечення населення висококваліфікованою медичною допомогою. Ідеться про те, що затребуваними стають професійно значущі якості бакалаврів сестринської справи, їхня професійна мобільність та ідентичність, які забезпечують ефективну й доступну медсестринську допомогу населенню, зокрема, у сфері первинної медико-санітарної допомоги, допомоги хворим із хронічними хворобами та реабілітаційної допомоги. У таких умовах неабиякого значення набуває аксіологізація змісту дисциплін “Обстеження та оцінка здоров’я людини” й “Медична та соціальна реабілітація” у процесі професійної підготовки бакалаврів сестринської справи. Необхідне оновлення змістового компонента процесу навчання, перегляд навчальних планів і програм, а також упровадження інноваційних педагогічних технологій задля забезпечення конкурентоспроможності, мобільності, ідентичності, самостійності у прийнятті рішень. Спілкування пронизує професійну діяльність медичних працівників на будь-якому рівні. Індивідуальні особливості психіки пацієнта в умовах лікувальної взаємодії зіштовхуються з психологічними властивостями медичного працівника. Відомості щодо організації комунікативної взаємодії з пацієнтами містяться у змісті курсів “Обстеження та оцінка здоров’я людини” й “Медична та соціальна реабілітація”. Інтегрування у зміст зазначених курсів ігрових технологій, які передбачають постановку особистості студента в центр освітнього процесу, дасть змогу тренувати найрізноманітніші якості особистості, формувати навички поведінки в різних ситуаціях. Імітаційно-модельючі ігри, які використовуються в освітньому процесі медичної академії, передбачають відображення реальної взаємодії медичного працівника та пацієнта, а також можливість змінити їх, повернутися назад до певного моменту та, перегравши ситуацію, прийняти інші варіанти.

Ключові слова: студенти, бакалаври сестринської справи, медична академія, медична освіта, професійна підготовка, ігрові технології.